

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2-ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben hához küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszöri hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
Nyilttér minden sor 10 kr.

A megye mehet.

Nemesak egyes embereknél, hanem egyes intézményeknél is így van, hogy ha egyszer rossz hírbe kerülnek, igen nagy nehézségekkel jár rehabilitációjuk. A ki egyszer „falu rosszá”-nak van kikiáltva, már akár okkal, akár ok nélkül, ez azután bizonyos ideig és bizonyos emberek előtt mindig falu rossza marad, ha mindjárt az erények szentelt edényében is fürdik meg.

A mióta Eötvös József tendenciózus „Falu jegyzője” megjelent, divattá vált a megyei kormányzat dehonosztálása. Ki olesó dícsőségre akart szert tenni, az beállt centralistának: a megyei kormányzatban soha részt nem vevő s a megyét csakis regényekből ismerő fölületes, kezdő zsrnaliszták e téren szerezték magoknak a lovagi sarkantyukat.

Ki volt mondva, hogy a megyei önkormányzat rossz. Ezt szajkó módra ezer ember ismételte. De hogy miért is rossz? Azt kérdezni egyiknek sem jutott eszébe.

Persze, hogy mint minden százados intézmény, a megyei önkormányzat is az idők során át itt-ott elavult, itt-ott nem felelt meg, itt-ott nem volt képes megfelelni a modern kor követelményeinek, de hát ebből nem az következik, hogy hát ki kell dobni, mint egy rozott kályhát, hanem az, hogy át kellene alakítani ama követelményeknek.

Nagyon sok ama teendő, melyet a modern állam a közigazgatás körébe vont. Számos új közigazgatási közeg állított fel s a meglévő régiek bővítették, az erők szaporították — csak a megyei apparátus hagyatott meg régi formájában.

Pedig a megye hatásköre Eötvös József regényeinek megjelenése óta felette szélesbítettett.

Ma már nemesak a miniszter, az alispán, a szolgabíró rendelkezik, hanem ott van még a törvényszék, a járásbíró, a tanfelügyelő, az adófelügyelő, az államépítészeti hivatal, a kataszteri biztos, az adóhivatal, a statisztikai hivatal, a hadparancsnokságok stb. mindezek rendeleteket, meg-hagyásokat, felhívásokat, megkereséseket, átiratokat boesátanak a megyéhez — melyeket teljesíteni kell,

teljesíteni a személyzet régi létszáma mellett. Ha azután a sok teendőnek a megye meg nem felel és meg nem felelhet — mindjárt ott van a röpke szó: „ázsiai állapotok.”

Fontos lépés történt a megyei közigazgatás érdekében a kvalifikációs törvény behozatala által. Az állomás és a megye jövőre biztosítékot nyert arra, hogy a közigazgatás élén szakavatott emberek álladnak.

De itt nem kellett volna megállni, tovább kellett volna menni. Ha az állam és megye biztosítva van a tisztviselővel szemben, biztosítani kellene a tisztviselőt is az állam és megyével szemben is. Ki kellene mondani, hogy minden megye tartozik tisztviselőinek nyugdíjaztatásáról, vagy a mi mindegy: a tisztviselői kar függetlenségéről gondoskodni. Ez eddig nem történt.

Második nagy hiba az, hogy míg a megye munkaköre megtízszerosedett, a tisztikar létszáma ugyanaz, a mi volt. Nincs elég végrehajtó közeg. Nagyon sokan parancsolnak a megyéknek, de nem adták meg neki a modus vivendi-t, hogy a parancsoknak jól megfelelhessenek.

Az is nagy abszurdum, hogy míg a megyék munkaköre szélesebb lett — a megyei kiadásokat a kormány évről évre leszállította. 1871. évben volt az állam költségvetése 149.923.961 frt, s ez évben kaptak a megyék 7.001.453 frtot, vagyis az államadónak 5%-a. Tizenégy év mulva 1884. évben az állami budget már 298.157.397 frtot tesz ki s a megyék dotációja 4.515.000 frt, vagyis az állami kiadásoknak már csak 1 2/3%-a!

A mai csekély személyzettel, a mai silány dotáció mellett gyors és pontos adminisztrációt kívánni, vagy rosszakarat vagy tudatlanság.

Tessék a megyéket a munkakörüknek megfelelő személyzettel és dotációval ellátni; tessék nyugdíjtörvényt hozni, a tisztviselőket élethossziglan kinevezni, s a megye újra azzá lesz, a mi volt: nemesak „közigazgatási közeg”, hanem a magyar állameszmének századokig ezélszerűnek bizonyult asyluma, melynek szentélyében biztos volt a magyar nemzet geniusza.

A nem szapora faj.

Századok óta — mondhatni — nem haladt előre a magyar faj, a számban mutatkozható szaporodás terén ugyanazon viszonyok állanak fön jelenleg is a nemzetiségek megoszlását és számarányát illetőleg, amik régen voltak. A felvidéket a tótság lakja teljesen, egyes föltek jelzik csak a magyarságot benne, mint megannyi sziget a szárazon. Erdély két harmada most is oláh, a déli vidéket most is a szerb és horvát lakja, de most már jóformán egész tisztán, azt a kis magyarságot is elnyelve, a mi e század elején még ott volt — összesen csak a németiségtől nyertünk egy-egy talpalatot 1867. óta a nyugoti megyékben. Ellenben a vakondokként működő panszlavizmus aláista az oly egészen magyar megyéket is, mint Bihar, Békés, Borsod s ék gyanánt nyulik bele a magyarság keblébe.

Az uralkodó faj, a magyarság átlag véve sem nem nyer, sem nem veszít. Ökszerű következtetése annak az volna, hogy fajunk nem eléggé szapora, mert lehetetlen az, hogy egy szapora faj, uralkodó viszonyban állva a többivel szemben, ne jusson számbeli túlsúlyra is. Azt kellene hinnünk, hogy Széchenyink is e véleményben volt, midőn azon híres mondását koczázta meg: „oly kevesen vagyunk, hogy még az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmezni, hogy életbe maradjon.

Egyetlen faj van még széles e hazában, mely hasonlólag nem mutat fel szaporodást, de apadást sem s ez az erdélyi szász. Ott nemzedékről-nemzedékre átöröklött és vakon elfogadott bölcsék gyanánt uralkodik a „két gyermek”-gazdaság: egy pár ember, a férj és feleség maga helyett két utódot állít s azzal kötelességet leróvta az élet, a „nagy német haza” és a világ iránt. Nagyobb fényűzést e téren nem enged meg magának, ép úgy, mint a francia kereskedő, ki Girardin Emil, a nagy publicista szavai szerint csak akkor enged meg magának „egy gyermekkel több fényűzést”, ha bevételei és üzlete megfelelőleg tetemesen emelkedtek. Nos, a magyar fajt ily bölcs előrelátással sohase

TÁRCZA.

Ó becsülj meg . . .

Ha érted ég, ha neked él,
Ó becsülj meg ily szívet,
Mert gazdag vagy, nagy úr is vagy,
Ha ilyen sziv a tied.
Ne hagyj el őt — mert keserűn
Még bánod, hogyha könnyelműn
Leszakított szivedről.

Ha érted ég, ha neked él,
Ó becsülj meg ily szívet,
Ne szomorítsd . . . e földön itt
Csak egyszer lélsz te ilyet
A világ szép, a világ nagy,
De hideg, önző, mely elhagy
Ha nincs rédél szükség.

Ha érted ég, ha neked él,
Ó becsülj meg ily szívet,
Még bánod te azt egykoron . . .
Ha nem lehet már hied.
Még bánod, de már késő lesz,
Nem simulhat már szivedhez,
Kit a nagy bú vitt sirba.

S csalóda dőre vágyidban
Megállasz sirja mellett,
Hiába hied vissza most,
Hiába sir most szemed . . .
Élhetl volna boldogan,
Most minden, minden oda van
S hajótörés az éted.

Költemények prózában.

Irta: Turgenjeff Iván.

I.

A látogatás.

Május elsején, kora reggel . . . nyitott ablakom mellett ültem.

A hajnalpir még nem sugárzott, távol kelet-ről csak egy fehér sáv ragyogott; a meleg, sötét éj hajnalodni, hűlni kezdett.

Köd nem derengett, szellő nem lengett; minden egyszínű . . . De az ébredés már közelg — a harmat illata érzik.

A nyitott ablakon könnyed szárnyacsattogással berepül egy nagy madár.

Megjédtem és figyelmesen utána néztem. Nem madár volt, hanem egy kicsiny, szárnyas, női alak, melyet szorosan testhez álló, dús redőzetű ruha fedett be egészen.

Gyöngyszürke színű volt; csak szárnyainak belső tollain ömlött el az alig kinyílt rózsához hasonló gyöngy pir, fürteit gyöngyvirág-koszoru tartotta össze — szép, magas homlokán pedig a pillangók esájpaihoz hasonlóan, két pávatoll ingott.

Néhányszor körülöröplte a szobát; picziny arca mosolygott; nagy, fekete, fénylő szemei is mosolyogtak, a mint azokból pajzán jókedvének gyémántsugarai löveltek ki.

Kezében egy pusztai virág hosszú szárát tartá, — „királyi pálcza”-nak nevezik az oroszok; — de hasonlít is hozzá.

Röptében megérinté fejemet a virággal. Meg akartam fogni . . . de már kirepült az ablakon és eltűnt.

A kertben, a syringabokrok sűrűjében a gerlegalamb turbékolása fogadta . . . és a hol eltűnt, a tejéhez égboltozat pirkadni kezdett.

Fölsimentelek, képezet istennője! Még egyszer meglátogattál — és elrepültél az ifjabb költökhöz.

Ó költészet! ó ifjuság! ó szűzies női szépség!
A kora tavasz hajnali óráiban egy-egy pillanatra még feltűntök előttem.

II.

Ki gazdagabb?

Ha jelenlétemben a gazdag Rotschildot magasztalják, ki óriási jövedelméből ezeket fordít szegény gyermekek neveltetésére, betegek ápolására, elaggottak gondozására — valóban elérzékenyülök, és én is magasztalom.

De bármennyire meg vagyok is hatva, és akármint dicsérem is, önkénytelenül visszaemlékezem egy szegény parasztszaladra, mely egy árva gyermeket, szegény rokonukat magukhoz vette a düledző, nyomorult kunyhóba.

— Fogadjuk magunkhoz a Katiczát, mond az asszony, igaz ugyan, hogy utolsó garasunkba kerül; sönk sem lesz, hogy levesünket megszózhassuk . . .

— Nos, akkor sótlanul eszszük, válaszolt a paraszt — férje.

E paraszthoz Rotschild még távolról sem emelkedett.

III.

A testvérek.

Alomlításom volt.

Megjelent előttem két angyal . . . két genius. Angyaloknak, geniusoknak mondom őket — mert mindkettő meztelen volt, vállukhoz pedig hatalmas, erős szárnyak nőttek.

Mindkettő ifju volt. Az egyik — ép testalkatu, fényes, fekete fürtű. Barna szemei tüzesen ragyogtak sűrű öldői alatt; tekintete hízeltgett, jókedvet, vágyat fejezett ki; arca bájos, elragadó, kifejezése kissé merész, szabad volt. Rózsás, duzzadt ajkai néha megrándultak. Mosolyog, mint valami uralkodó — öntudatos és leereszkedő; pompás virágkoszoru nyugszik fényes fürtlein és majd-

lehetett vádolni és számban még sem emelkedtünk századok óta.

Ösmerjük a régi nótát, amit e szemrehányásra ellenvetésül szoktak felhozni, a harezok, a belviszályok, a török, a tatár, a német, a Karaffák stb. Nos, 1825 óta, az alkotmányos harezok megkezdődése óta egy egész nemzedék nőtt fel 1848-ig, 1850 óta egy második, napjainkig, nagyobb lett-e valamelyik a másiknál számban, vagy sem, midőn mind a két nemzedék a kül- és belbéké áldásai között sarjadozott?

Másutt kell keresni a hibát, mert hisz ami a magyar fajt sújtotta, érte az a tótót, a horvátot, az oláhot, németet épügy, miért szaporodtak azok mégis úgy el, hogy a tót Amerikát özönlí el s nem marad meg a felvidék szűk Kárpát bérében belül, a horvát a déli megyéket belepí sűrűn, kifüstölve onnan a magyarságot, az oláh a régi magyar „szék”-ekbe befészkelődik és mint kézimunkás versenyez a magyarral, sőt a székelyt kivándorlásra kényszeríti. Miesoda erkölcsi vagy anyagi erő áll ezeknek rendelkezésére, hogy így, csupa békés eszközzel harezra kelnek a magyar fajjal s ez nem állhatván meg a létért folytatott küzdelemben, átengedi helyét amannak és maga másutt keres hazát?

Kényes kérdés ez minden esetre, de a magyar társadalomnak le kell ezzel számolnia. Ismerünk kell végre az okokat s harezolni ellenük. — Belső szükség gyanánt ismerte azt fel mindenki s az általánosán érzett hiány egyesíti a magyar művelődési egyletek körül a haza minden hű fiát, legyen az bármely politikai nézetben, a jelenlegi kormány férfiai épügy mint Kossuth Lajost, ki csak nemrég is tüntetőleg lépett a kormány kezdeményezéséből alakított erdélyi művelődési egyesület tagjai közé. Itt nincs különbség, itt csak egy a kérdés: akarja-e az illető a magyar faj diadalát, a magyarság terjedését szívből-lelékből, vagy sem, ha igen, sorakozzék e zászló alá, ha nem, nézze közönnyel, mint folyik a küzdelem nélküle.

Álljunk helyt mi is a felvidéken. Karoljuk fel mi is magyarosító egyletünket, jobban mint eddig. Hisz ennek érdekeit nemesak a magyar állam-eszme érdeke, hanem önérdékünk is.

Ha szaporodunk, ha terjedünk nyelvileg, szaporodunk akkor fajilag is, s nő politikai és erkölcsi erőnk.

Fővárosi levél.

Budapest, 1885. okt. 29.

„Mi piroslik ott a síkon, távolban?” Ott az utcasarkon ni! Színlapok és egyéb mindennapos falragaszok szintelen tömkelege fölött magasan, büszkén egy daliás szippa alak tarkállik a falon. Pitykés labjaja mint a pipacs rikít rám messzünnen. De az ábrázolja ösmerősnek rémlik előttem. Hadd lépünk közelebb, Csakugyan régi ismerős! Asszögája! Sallangos mivoltában, tulipiros jókedvében Domb-szögi és bugaczi Mokány Bertalan ur, a nyalka végzett földesúr áll előttünk. (Az volt csak az igazi rémséges Bertalan-éj, mikor ő hajnalpirkadásig egy ülő helyében elferbelázott 9 szál zsíros ezerezt!) Paripája nyilván szintén elusztott,

nem leír bársony szemöldeig. Arany nyíl által összetartott leopard-bőr függ le gömbölyű vállairól, lehajolva kidomborodott derekára. Szárnyainak tollai vöröses színűek, a szélső tollak sötétpirosak, mintha biborszínű, friss vérbe lettek volna mártva. Néha-néha megrendülnek és ezüsthangú suttogásuk elvegyül a tavaszi eső lágy zúgásával. A másik sovány és sárgás színű. Ha lélegzik, bordái észrevehetőleg kiemelkednek. Haja szöke, vékony és ritka; szemei nagyok, gömbölyűek, halványzürkék! tekintete nyugtalan és feltűnően tisztá. Arcvonásai élesek, kicsiny, félig nyitott szája a halához hasonló fogakkal van telerakva. Vékony ajkai még soha, egyetlen egyszer sem — mosolyogtak.

Szabályos, félelmet gerjesztő, könyörtelen arc. (A másik arc sem részvételtjes, bár édes és kellemes hatása.) A szigorú fej körül néhány szál, üres, összetört kalász függ le, összetartva néhány elkonyult fűszál által. Durva, szürke mez takarja ezombjait; komor, sötétszínű szárnyai lassan és fenyegetőleg csattognak.

A két ifjú elválhatlan társnak látszik lenni. Kölesőnösen egymás vállaira támaszkodnak. Az egyiknek puha keze duzzadó szőlőfürt gyanánt nyugszik a másiknak vállsontjain; míg az utóbbinak keskeny, hosszú ujjai kigyóként nyulnak el az előbbinek nőies alkotású mellén. És most így szólott egy hang:

— A szeretet és az éhség . . . két édes testvér, alapja minden élőknek, áll im előtted.

— Minden élő lény azért mozog, hogy táplálkozzék és azért táplálkozik, hogy életet adhasson.

— A szeretet és az éhség . . . végezzéljuk ugyanaz: örködnek a felett, hogy meg ne szűnjék az élet — az egyesé ép úgy nem, mint az összességé.

IV.

Az önző.

Megvolt minden kelleke, hogy családja ostorává legyen.

mert ime valamiféle „strucz”-nak nevezkedő idomtalan, horihorgas madarat fogott magának s azon nyargalász duhaj jó kedvvel. Előtte vékonypénzü „szellő”-je iramlik, hátraesahintva olykor egy virgoncz agár-ariettát gazdjára, ki nagy hangon hirdeti világá, hogy az ő Dzsentrí naptárának ára se több se kevesebb egy nömös főresnél!

Mellett még egy érdekes plakátum rugaskodik. Egy tágra tátott száj van rápingálva, mely néma ékesszólással harsogja bele a járóelő emberiség fülébe, hogy: Utolsó hét! Főnyeremény 100,000 forint! Es nincs leány ajak kerék e földön, legyen az bár apróbb, édesebb, pirossabb a számóczánál, mely felé annyi sóvár szem pislogna, annyi titkos és nyílt sóhaj szállongna, mint erre a rengeteg széles szájkaszkodó szájr! Hja, befűtültek már annak a divatból kicsöpönt idealizmusnak!

Búsan, mint a kárvalott cigány, megtépve, elrongyolva, elmult pártharezok gyászoló emléke, lóbálódzik a falon a belvárosi reformereknek a választókhoz intézett szözata (a pusztában hangzott el). Győztek a sasok! („Jó madarak!” mondák a reform hívei.) Győztek . . . és Európá esőndes, újra csöndes, kivéve azokat az apró-cseprő angol-orosz, francia-khinai, bolgár-török gyerekségeket . . .

. . . A Dorottya és Váci utcai műkereskedések kirakatai előtt is szívesen ögyvelegnek a sétálók. Nagyon sikkes, érdekes fényképeket lehet ott látni. Tarka összevisszaságban díszlenek ott például egymás mellett Matlekovits és Pálmai Ika, Hirschler szemorvos és Graef berlini festő, nemkülönben az ugyancsak a berlini modellpörből hírhedt Rother Berta s az Orpheumbeli feltűnő szépségű Martens kisasszony Zichy Jenő mellett. (Tudja — Jenő, mit kaszál) . . .

A virágkereskedések falait szinte kidönti a tenger sok koszoru! Hiszen hallottak napja közeleg!

Az ily virágzó üzletek előtt meg-megáll olykor egy-egy világfájdalmas Titán Laczi és elke-seredetten dörmögi: „Tessék! ilyen ez a czudar világ! Koszorukat fon, Kinek? a hallottaknak! És — kérdem én — mi jut nekem? Nekem, az élőknek?!” . . . Morfondirozva halad odább az aszfalton és homloka még jobban elborul, midőn ott látja a korona-kávéház ablaka mögött a gázlángok fény-árjában fürdeni veszedelmesen kipödört tündöklő bajszát kritikusa esádinak! (Van-e ki e nevet nem ösmeri? ki a Pesti-Naplóból, ki az Istókból?)

Kritikust emlegettem — illik tehát rátérnem az irodalomra és művészetre.

A Kisfaludy-társaság gyűlésezett tegnap. Nem hiába telt meg a terem színültig közönséggel, de érdemes is volt azokért a felolvasásokért ott szorongani. Először Abrányi Emil rikatta meg a hallgatókat „a koldus” című poemájával, azután Balázs Sándor — mit tehetett egyebet? — megkaczagatta őket, végül Agai Auolf egy kalap alatt meg is kaczagatta, meg is rikatta a nagyérdemű publikumot. Ez utóbbi tárczaszerű csevegés, emlékezés „a mi halottunk”-ra, felejthetlen Győry Vilmosunkra — volt a felolvasások slágerje. A taps, az éljenzés nem akart szűnni. Es méltán! . . . Hát a színházak mit mivelnek? Lássuk csak

Egészséges és gazdag volt születésétől kezdve, egészséges és gazdag maradt egész életén keresztül. Soha hibát nem követett el, soha tévutra nem tért, soha nem ígért olyasmit, a mit teljesíteni nem akart, vagy nem tudott, célját mindig elérte.

Becsületéhez nem fért gyanú, és e becsülete büszke tudatában teher volt mindenkinek — rokonainak, barátainak, ismerőseinek.

A becsület tökévé lett reá nézve és uzsorakamatokat hozott.

A becsület feljogosította őt, hogy könyörtelen legyen es megtagadjon minden jótéteményt, mit nem a törvény írt elő. Csak jogait védte, midőn könyörtelen volt és jót nem tett, mert a megparancsolt jótétemény megszünt az lenni.

Saját, mintaszerű személyén kívül soha más-sal nem törődött és komolyan megharagudott, ha mások is nem ép oly buzgón törődtek vele.

De azért épenességel nem tartotta magát önzőnek — ellenkezőleg, szidta, üldözte az önzést és az önzőket; — természetes dolog! Mások önzése a saját magának állt utjába.

Miután tudta, hogy nem minden gyöngeségtől, mások gyöngéit sem értette és türte. Altlában véve nem értett ő meg semmit és senkit; mert egészben véve minden oldalról, alólról és felőlől, előlről és hátulról csak saját személye által volt körülveve.

Még arról sem volt fogalma, hogy mi a megbocsátás. Önmagának nem volt mit megbocsátania . . . miért bocsátott volna meg tehát másoknak?

Saját lelkiismerete bírói széke előtt, saját istensége láttára e csoda, az erény e szörnye magasra emelve szeméit, szilárd, határozott hangon mondá: „Igen, én tiszteletreméltó, erkölcsös ember vagyok!”

Halálos ágyán is e szavakat fogja ismételni és még akkor sem indul meg semmisen az ő köszívében, e moesoktalan, érintetlen szívben.

Ó te korresszülötte az önmagát dicsőítő, hajthatatlan, olesó áron szerzett erénynek . . . majd-

ezuttal a népszínházat. Mikor annak idején „Blahátlanság”-ban szenvedett, természetesnek találtuk, hogy baján enyhítendő, esténként „lefekvés előtt” pirulákat szedett! De hogy még most is, mikor már visszatért régi egészségé (hiszen Blaháné teszi egészsze) még miadig nem hagy föl a kurával, az legalább is túresza.

Bécsbe kellett volna rándulnom, hogy most egy a magyar közönséget érdeklő premierről referálhassak. (Hogy mért nem utaztam? argumenta sunt odiosa.) Különben nem hiszem, hogy az a darab nálunk is bekopogtasson. Mert ugyan miesoda karrierre lehet kilátása holmi cigánybáronak, mikor mi már egy cigányprinczet is ledorongoltunk.

Külfélék.

Halottak napja. A komolyság, a magába szállás, és a szenvedők napja. Akár mily szépen veti is a nap melegítő sugárait e földre, még sem melegíti át a szenvedő szíveket. Hány megsebzett, hány megtört lélek küldi e napon buzgó fohászát az egek urához! Méla búsan zúgnak a harangok, a halottak ünnepélyes napja van. Kiki a temetőbe siet, hisz ott a legbánatosabb, legelkeseredettebb szív is rövid időre megenyhül, s a leghiggadtabb és legderültebb kedély is pár perczre megérzi, hogy „por és hamu” vagyunk.

Kinevezések. Hazslinszky Géza joggyakor-nok az eperjesi kir. tszékhöz aljegyzőnek és Makoviczky József és Hannel Károly ugyanoda díjas gyakornoknak nevezetett ki.

Kitüntetett gyümöleskiállítók. A nemzetközi gyümöleskiállítás juryje, megyénk gazdasági egyletét a nagy diszokmányval tüntette ki. Kiállítási nagy érmet kaptak: Mattyasovszky Tamás főispánunk, Mész Frigyes, Péchy Géza, Beór Kálmán és Meliorisz Kálmán.

Kinevezések. A kassai pénzügyigazgató Klinger Antal fogalmazó gyakornokká nevezte ki a helybeli illetékkiszabási hivatalnál. Borbély Béla eperjesi adóhivatali tiszt pedig Ungvárra történt áthelyezése alkalmából IV. oszt. adótitkár nevezetett ki.

Novemberi előléptetések. A helybeli mentelepóztály parancsnoka Kaszaniczky Béla főhadnagy századossá, a honvédségnél pedig Fúzy István II. osztályú százados I. osztályú századossá lépett elő.

Ki lesz tanfelügyelőnk? Számos a konkurrens, de a sok közül csak gróf Csáky Gyula és Mariássy Antal említetnek mint olyanok, kiknek legnagyobb chance-uk van. A mi jelöltünk — és azt hisszük, hogy a nagy közönség is — városunk derék főjegyzője Kyss Géza.

Az „Eperjesi Széchenyi kör” magyar irodalmi szakválasztmánya f. hó 7-én, szombaton, házi estélyt rendez, melyen Albert József ur „A magyarok eredete” című dolgozatát fogja felolvasni. Kezdeté esti 6 órakor.

Novemberi előléptetés házi ezredünk-nél. O felsége által november hó 1-jével kinevezettek őrnagyokká: Dalla Spada Gilio-Rimoldi Viktor és Pinszker Antal; főhadnagygyá Reymán

nem undokabb vagy, mint a bűn leplezetlen torzalakja.

V.

A legfőbb lény ünnepe.

A legfőbb lény egy napon ünnepélyt rendezt lazurpalotájában.

Vendégekül meghívatta az összes erényeket. Csakis az erényeket . . . csupán nőket tehát . . . férfit egyet sem.

Megjelentek igen sokan, nagyok és kicsinyek. A kisebb erények kellemesebbek és szeretetreméltóbbak voltak, mint a nagyok; de mindnyájan megelégedetteknek látszottak — udvariasan mulattak egymással, mint a hogy közel rokonokhoz, jó ismerősökhöz illik.

De im a legfőbb lény megpillant két szép hölgyet, — kik — úgy vette észre — nem ismerik egymást.

A háziúr megragadja az egyik hölgy kezét és oda vezet a másikhoz.

„A jótékonyosság!” mond, az egyikre mutatva.

„A hála!” — szól, bemutatva a másikat.

A két erény végtelenül elbámult: mióta a világ fennáll, és annak már jó ideje — most találkoztak legelőször.

VI.

A kő.

Láttatok-e valaha a tenger partjain egy nagy szürke követ, a midőn azt, a dagály idejében, derült tavaszi napon, a kilocesano habok nyaldossák hízkelkedve simólnak hozzá és sziporkázó gyöngy-esővel borítják el a vén fejét?

A kő olyan marad a milyen volt — csak komor felszíne ragyog élénkebben.

Ez a mellet bizonyít, hogy egykoron, ama rég elmult időkben, midőn a cseppfolyós gránit még alig kezdett merevedni, e kő is egész töme-gében tüzes fényben izott.

Igy csak röviddel ezelőtt az én vén szívemet

János; nadnagyokká: Fabinyi Lajos, Menyhárd Antal és Velösy János.

Schuster Constantin, kassai püspök ö exzellenziája a kassai szent Mihály-kápolna helyre-állítási költségeihez ezer forintot utalványozott.

A zsebfalvi postaállomás már szervezve van. Postamesternő Roll Aranka lett.

Házassági kauczió a törvénykezési tisztviselőknél. Az igazságügyminiszterium rendeletet szándékozik kibocsátani, melynek értelmében azon tisztviselők, kik 2000 forintot alóli fizetése huznak, jövőre csak 5000 frtnyi kauczió letétele után nősülhetnek. Vajjon ily intézkedésekből álljon igazságügyünk reformálása?

A magyarosító egyesület igazgató választmánya e hó 2-án d. e. 11 órakor tartja ülését — a megyeház kis termében.

Ezredünk szétforgácsolása. Az ezred eddig négy garnisonban volt elhelyezve. Egy része Boszniában, egy része Kassán, egy Eperjesen, egy K.-Sebenben. Ez még nem volt elég, e napokban lett a kis-sebeni zászlóaljnak egy százada Késmárkra áthelyezve. Vajjon miért? Előm zittatik talán ezáltal az ezred egységes vezetése?

A tanítók és a magyar nyelv. Az általános tanító-egylet közgyűlésén, mely e hó 22-én lett megtartva, a tanítótestület érdeklő többrendbeli belügyön kívül, egy közérdekű választmányi határozat is került szünyegre, mely szerint a magyar nyelvet nem kellőképen bíró tanítókkal a gyűlés jegyzőkönyve fordításban is közöltessék. Az elnök akképen érvelt, hogy ez korántsem a pan-szlavizmus terjesztése czéljából történt, csupán kar-társi előzékenységből. Ez nagyon téves felfogás, az előzékenység valami privát dolog. Egyes tanítók magok között povedálhatnak, de azt joggal elvár-hatja tőlük a kormány és a megye, hogy a tanács-kozásaikról vezetett jegyzőkönyv csak az állam nyelvén legyen szerkesztve. A ki azt nem érti meg, a ki nem akar magyarul tanulni, az ne legyen tanító.

Quem dii odere. Közmondásos a tanítók anyagi helyzetének nyomorult volta. De a követ-kező eset az már több a satyránál. Az o—i tanító szeretett volna Eperjesre az általános tanító-egylet közgyűlésére jönni, de nem volt eszmája. Nagy töprenkedés után, engedve kötelességérzetének, me-zitláb indult e közgyűlésre. Eperjesre jövet, egy városi hajdu rokonától, eszmát kölcsönzött s abban vett részt a gyűlésen. Re bene gestu, megfele-dkezve a eszmákról, haza akart indulni s beszállt egy 4-ik osztályu vasuti kocsiába. A eszmatulajdo-nos azonban városi rendőrség kíséretében megjelent a vaspályaudvaron s be akarta vezetni a eszma usurpatorát. Ez azonban egész nyugodt kedélyvel húzta le s adta át az akarata ellen hangosan nevért közönség szemelátára a kiköleszött eszmapárt s így indult haza, a hogy jött — mezitláb. Valóban szomorú állapotok.

Meghívás. A Sárosmegyei jótékony nőgye-let* 1885. évi november hó 15-én délután 3 óra-kor, a helybeli városi nagy tanácsteremben tar-tartandó közgyűlésre. A gyűlés tárgyai: 1. Elnöki évi jelentés. 2. Általános tisztújítás. 3. Az egyleti

alapszabályok végleges szövegezése. 4. Netaláni indítványok. Eperjes, 1885. október 26-án. Kubinyi Csupka Zsófia, egyll. alelnök.

Műkedvelői előadás. A helybeli ág. ev. ker. jogakadémia javára rendezendő szinelőadá-sok sorát Bereik Árpádnak „Jótekonyczélra“ czimű 3 felvonásos kitünő vigjátéka fogja megnyitni, mely — mint értésünkre esett — a jövő hó első felében kerülend szinre. A rendes áru színházi jegyek iránti előleges intézkedések elfogadására Thrór Gyula kereskedő úr lett felkérve, a kinek üzletében lesz-nek a jegyek a színlap megjelenésétől kaphatók. A darabban közre fognak működni: Horváth Ödönné urnó, Dessewffy Eteleka, Glós Anna, Haitseh Ilona, Szénássy Gizella, Kovácsy Mariska, Raisz Vilma, Hazslinszky Irén és Kovácsy Jolán urhölgyek, valamint Albert József, dr. Horváth Ödön, Rátvay Gyula, Hódy Antal és Nyékhegyi Lothár urak. — A jótekonyczél iránti tekintetből igen kívánatos volna, ha azon mélyen tisztelt páholytulajdonosok, kik bármily oknál fogva páholyukat nem használ-hatnák, megengednék a rendőrségnek az ezek feletti rendelkezést. A jogakadémia pénztára javára tett bármily csekély összegű felülfizetés a leghálásabb köszönettel fogadtatik, — s a felülfizetők névsora, valamint az előadás költségeit és bevételeit híven feltüntető számadás a helybeli lapokban a közönség tudomására fog hoztatni.

Megyénk virilistái. (Folyt.) 73. Br. Uszlár Ottó földbirtokos 392 frt 21 kr. 74. Gallotsik Vilmos kereskedő 388 frt 56 kr. 75. Szentiványi Adolf föld-birtokos 388 frt 9 kr. 76. Willecz Joób magánzó 384 frt 56 kr. 77. Willecz Agost magánzó 383 frt 74 kr. 78. Czabalay András földbirtokos 372 frt 92 kr. 79. Sitányi József mézáros 372 frt 88 kr. 80. Schwartz József bérlő 366 frt 45 kr. 81. Pa-czan Mór bérlő 365 frt 40 kr. 82. Bánó György földbirtokos 365 frt 22 kr. 83. Bánó Zoltán tisz-tviselő 365 frt 22 kr. 84. Dr. Füzly Béla tisztviselő 362 frt 74 kr. 85. Kovácsy János ügyvéd 362 frt 08 kr. 86. Tomka Agoston ügyvéd 360 frt 60 kr. 87. Mérey Aurél tisztviselő 357 frt 40 kr. 88. Berzeviczy Tivadar tisztviselő 353 frt 98 kr. 89. Imrich Ferenc tisztviselő 347 frt 86 kr. 90. Dr. Lakner Árpád orvos 341 frt 36 kr. 91. Szinyey Béla földbirtokos 333 frt 95 1/2 kr. 92. Barts Lajos ügyvéd 331 frt 4 kr. 83. Szinyey Pál földbirtokos 330 frt 2 kr. 94. Grinacus Imre földbirtokos 327 frt 32 kr. 95. Dr. Breyer Adolf tisztviselő 326 frt 36 kr. 96. Meliorisz Kálmán földbirtokos 325 frt 63 kr. 97. Bujánovics Gyula földbirtokos 322 frt 69 kr. 98. Zborovszky János földbirtokos 320 frt 74 kr. 99. Berzeviczy Béla magánzó 317 frt 41 kr. 100. Keecer Imre tisztviselő 317 frt 14 kr. 101. Schuster Károly földbirtokos 316 frt 49 1/2 kr. 102. Weiszlovits Lipót bérlő 315 frt 87 kr. 103. Krivos Gyula gyógyszerész 315 frt. 104. Idb. Péchy Ödön földb. 313 frt 67 kr. 105. Sarlay Sándor magánzó 312 frt 13 kr. 106. Ficker Rezső földbirtokos 307 frt 62 kr. 107. Péchy Ferenc magánzó 306 frt 96 kr. 108. Rosenfeld Wolf bérlő 303 frt 80 kr. 109. Ifj. Péchy Antal földbirtokos 303 frt 77 kr. 110. Willecz István földbirtokos 303 frt 49 kr. 111. Both Tamás földbirtokos 303 frt 47 kr. 112. Dienes Lajos magánzó 303 frt 42 kr.

113. Gergelyi Ferdinánd földb. 302 frt 28 kr. 114. Szinnyey Bertalan apát pléb. 300 frt 96 kr. 115. Stepán János tanár 297 frt 30 kr. 116. Ficker Ferenc földb. 297 frt 97 kr. 117. Mandies Ede ügyvéd 296 frt 08 kr. 118. Idb. Hrabeczy Gábor földb. 292 frt 94 kr. 118. Zombory Viktor földb. 291 frt 88 kr. 120. Szinnyey Kálmán földb. 291 frt 57 kr. 121. Kubinyi Aurél ügyvéd 290 frt 73 kr. 122. Keeskés Gyula földb. 284 frt 44 kr. 123. Baán Géza földb. 283 frt 93 kr. 124. Péchy Géza földb. 283 frt 93 kr. 125. Görgey Béla tisztv. 283 frt 06 kr. 126. Liphay István tisztv. 283 frt 03 kr. 127. Glüek Lipót ügyvéd 282 frt 42 kr. 128. Berzeviczy Edmund földb. 282 frt 33 kr. 119. dr. Propper Adolf ügyvéd 282 frt. 130. Bielek László műalmi igazgató 281 frt 02 kr. 131. Feszt Lajos ügyvéd 280 frt. 132. dr. Munk Henrik orvos 279 10 kr. 133. Füzly Árpád földb. 278 frt 54 kr. 134. Krieger József földb. 377 frt 25 kr. 135. Bor-nemisza Ferenc földb. 271 frt 28 kr. 136. Kapy Ede földb. 269 frt 64 kr. 137. Dessewffy Ignác tisztv. 268 frt 36 kr. 138. Szmoligovics Szilárd ügyvéd 267 frt 68 kr. 139. Divald Károly fényké-pész 266 frt 10 kr. 140. Klein Henrik földb. 261 frt 38 kr. 141. Rödler Agoton földb. 259 frt 99 kr. 142. Bauernébel József sörfőző 259 frt 55 kr. 143. Bohrandt Vilmos keresk. 256 frt 71 kr. 144. Szin-nyay István tisztv. 256 frt 23 1/2 kr. 145. dr. Par-cher Bódog orvos 255 frt 10 kr. 146. Rosenwasser Mendel bérlő 252 frt 55 kr. 147. Batek Frigyes földb. 251 frt 85 kr. 148. Péchy Rezső földb. 250 frt 74 kr. 149. ifj. Zamborszky József ügyvéd 249 frt 78 kr. 150. Lillia Boldizsár keresk. 249 frt 19 kr. 151. Semsey Ottó földb. 248 frt 19 kr. 152. Piller Miklós tisztv. 247 frt 08 kr. 153. Gancezagh Miklós földb. 246 frt 10 kr. 154. Berzeviczy Pál földb. 245 frt 86 kr. 155. Riegelhaupt Mózes földb. 245 frt 67 kr. 156. Zombory Kálmán földb. 243 frt 37 kr. 157. Reikovits Hermann keresk. 242 frt 87 kr. 158. Oszwald Dániel keresk. 242 frt 85 kr. 159. Teplánszky Ignác bérlő 241 50 kr. 160. Goldberger Hermann bérlő 238 frt 40 kr. Bosits Gábor tisztv. 238 frt 32 kr. 162. Sikorszky András pléb. 233 frt 16 kr. 163. Dessewffy Lajos tisztv. 231 frt 08 kr. 164. Dessewffy József földb. 230 59 kr. 165. Kirchmayer Károly földb. 229 frt 88 kr. 166. Zombory Bertalan földb. 229 frt 43 kr. 167. Tardy István földb. 226 frt 84 kr. 168. Kol-bay Ignác tisztv. 222 frt 76 kr. 169. Gerstl Sa-lamon bérlő 222 frt 30 kr. 170. Goldberger Zsiga bérlő 223 frt 35 kr. 171. Fried Sándor bérlő 218 frt 10 kr. 172. Rosenberg Ede földb. 217 frt 79 kr. 173. Hazslinszky Frigyes tanár 215 frt 08 kr. 174. Berger Hermann vendégglós 216 frt 21 kr. 175. Meliorisz Gergely földb. 212 frt 17 kr. — **P ó t t a g o k.** 1. Schneider Gyula földb. 210 frt 60 kr. 2. Strek János földb. 204 frt 03 kr. 3. Böhm Ferenc keresk. 203 frt 73 kr. 4. Szinnyey László földb. 202 frt 50 kr. 5. Bóth Sámuel bérlő 197 frt 96 kr. 6. Petrik István ügyvéd 107 frt 46 kr. 7. Wollner Lajos mézáros 196 frt 45 kr. 8. Antal György földb. 195 frt 12 kr. 9. Péchy Kál-mán földb. 195 frt 05 kr. 10. Werther Jakab ke-resk. 191 frt. 37 kr. 11. Kreszezanó András ma-gánzó 190 frt 88 kr. 12. Bleuer Lipót bérlő 190

is fiatal, női lelkek vettek mindenfelől ostrom alá: — hízogó érintésük alatt a már elhalványult színek újra kipirultak, hajdani fényükben égtek.

Azabok ismét visszatértek medrükbe . . . de a színek nem tüntek el egészen, habár az éles szél mind jobban törli nyomaikat.

VII.

Megállj!

Megállj! A mint most látlak, úgy maradj emlékemben örökre.

Ajkaidról elrepült az utolsó, lelkes hang. Szemed megszűnt fényleni, nem ragyog többé, — el-homályosult, ránehézedik azon szépség üdvözítő tu-data, melyet mindenfelé árasztottál: azon szépségé, mely után diadalmaskodó, elbágyadt kezeidet ki-nyujtani látszol.

Mily fény, — gyöngédebb és tisztább a nap világánál, — ömlik el az egész lényeden, öltözéked legparányibb redőjén!

Miféle istenség simította hátra kedveskedő le-heletével szétborzolt fürteidet?

Csókja még most is ég márvány homlo-kodon.

Im, ez . . . a szerelem kinyilatkoztatott titka, az élet költészete. Ez, ez a halhatatlanság! Más nincsen ezen kívül, de nem is kell lennie. . . E perczben halhatatlan vagy.

Elmulik, elröpül a pillanat — és te ismét hamu, nő, gyermek lész . . . De mit törődöl vele. Ez egyetlen pillanatban magasztosabb, fenségesebb voltál minden földinél, mulandóságnál . . . Ez egyetlen pillanat, a te pillanated örökké fog tar-tani!

Megállj! Legyen nekem is részem halhatat-lanságodban. Örökkévalóságodnak legalább visszfénye essék lelkembe!

VIII.

A természet.

Azt álmodtam, hogy egy nagy, földalatti ma-gas boltozatú teremben vagyok. Ugyancsak föld-alatti, egyenletes fény világította meg egészen.

A terem közepén dús redőzetű, zöld ruhába öltözött felséges női alak ült. Fejét tenyerébe hajtva, mély gondolatokba elmerültnék látszott.

Azonnal megértettem, hogy e nő nem lehet más, mint maga — a természet és tiszteletteljes félelem vett rajtam erőt, bennem hirtelen hideg érzetet kelteve.

Odaléptem hozzá és mélyen meghajolva, kér-dém:

— Ó mindnyájunk anyja! — mi felett gon-dolkozol? Talán az emberiség jövőjén aggodol? Vagy azon tépelődöl, hogy mi módon érhetnek el a tőkélyi netovábbját, mint érhetnek el a legnagyobb boldogságot?

A nő lassan felém fordította sötét, fenyegető szemeit. Ajkai reszkettek — és érezes hangon így szólt:

— A felett gondolkozom, mi módon lehetne a bolha czombjait nagyobb erővel ellátni, hogy ellenségei elől könyebben menekülhessen. A táma-dás és védelem között fenállott egyensúly megza-vartatott — helyre kell állítani.

— Hogyan, — kérdém akadozva, — ez okoz neked gondot? Hát nem mi emberek vagyunk a te legkedvesebb gyermekeid?

A nő összerézelt a homlokát.

— Az összes teremtmények az én gyerme-keim, mondád, mindnyájok felett egyaránt örködöm — és megsemmisitem mindnyájokat, kivétel nélkül!

— De az erény . . . az ész . . . az igaz-ság! hebegtem újból.

— Emberi szavak! — válaszolt az érezes hang, — én sem jót, sem rosszat nem ismerek; az ész én előttem törvény: — és mi az igazság? Életet adtam neked, elveszem tőled és másnak adom: — féregnek-e, vagy embernek . . . nem változtat a dolgon . . . Te pedig, addig is véde-kezzél és engem ne zavarj!

Még felelni akartam valamit — de a föld rengeni, tompán dörögni kezdett — és én feléb-redtem.

Ha a férj elutazik.

— Vigjátéki jelenet. —

Sarolta: (Egyedül.) Nincs itthon. Egyedül va-gyok. Azt teszem, a mi nekem tetszik. Tekintetemre, szavaimra, tetteimre nem vigyáz senki és figyel-meztetés, megjegyzés nélkül tehetek mindent, amit óhajtok. (Az ablakhoz megy.) Milyen szép ez a szabad világ. Mily esinos az a ficzkó, a ki felbá-mul ide. (Elhuzódik.) Hogy hunyorgat a szemével, mily különösen fejezi ki, hogy tetszem neki. (Ujo-lag az ablakhoz megy.) Így. Ha Imre itthon volna, nem kaczerkódhatnám vele. Pedig hogy el lehet azon a ficzkón mulatni. Majd elnyel a tekintetével. (A mellékszobából gyermeksírás hangzik.) Ah! Sarolta, az a kis jószág sir. (Kifut.)

Emil: (Belép s az ajtónál megáll.) Senki. (Előbbre lép.) A multkor megszorította a kezem és most — nincs itthon a férj. (A tükörbe tekint és bajuszát pödri.) Atkozottul jó levegő van ebben a teremben. Illatos lég, a mely langy meleg, aminő a pelyhes fészkekben van. A férj távol; emlékezem egy meleg kézszerítésre; puha, pelyhes fészek.

Sarolta: (belép és meglátja Emilt.) Uram!

Emil: (Mély meghajlással) Kézeskölő szol-gája asszonyom. Kedves férje . . . ?

Sarolta: Elutazott, nem tudta ezt?

Emil: Nem. (Kezét nyujtja és kezet fog Saroltával.) Beteg még a kis Sarolta?

Sarolta: Már jobban van. Éppen nála voltam.

Emil: (egy pakli czukorkát vesz ki a zsebé-ből és átnyujtja.) A kiesikének hoztam. A gyer-mekek szeretik a czukrot, különösen pedig azok, a kik gyengélkednek. Játékszer nekik az unalom ellen.

Sarolta: (Kellemes meglepetéssel veszi át a czukrot s az asztalra teszi.) Ujjon le.

Emil: Nem, azt nem teszem.

Sarolta: Es miért?

Emil: Mert az én helyem nem az.

Sarolta: (Kiváncsian) Hát?

Emil: Ez! (letérdel elébe és hirtelen megra-gadja kezét.)

frt 78 kr. 13. Süszholez Lipót bérlő 189 frt 58 kr. 14. Ungar Manó földb. 188 frt 46 kr. 15. Streek Mihály földb. 187 frt 89 kr. 16. Meliorisz Lajos földb. 185 frt 03 kr. 17. Kovács Gyula tisztv. 181 frt 58 kr. 18. Müller Náthán bérlő 181 frt 30 kr. 19. Weinfeld Béla bérlő 175 frt 35 kr. 20. Dobay Ede földb. 174 frt 01 kr. 21. Bergmann Nándor szíjgyártó 173 frt 48 kr.

Német szüntársulat. E hó első felében jön Eperjesre Bauer nevű szinigazgató német szüntársulatát és szándékozik a „Süresarnok”-ban előadásokat tartani. A társulat 12 tagból áll.

Furesa határozat. A budai városi közgyűlésen többek közt az örömlányok kérdése is került szünyegre. Többen felszólaltak azon — általunk már számtalanszor megrótt s minden ember erkölcsi érzetét mélyen sértő — skandalumok ellen, melyeket este a főútcán, nemcsak az örömlányok, hanem a szolgálók üznek. Határozatilag kimondatták, hogy a főútcán ez ügyben javaslatot. Hát a rendőrök mire valók, ha nem arra, hogy a 10 órán túl esavargó, gyanus nőszemélyeket és garázdálkodó szolgálókat letartóztassák?

A fulgurit bank és még valami. Az északmagyarországi jelzálog és hitelbank által létesített fulgurit-gyár, mely a nem épen jóindulatú közintézkedések következtében megszünt, rég nem létezik már és tényleg megszűnt a bank is, de szelleme most is kísért még közöttünk. Egy haladékló, a ki dacára annak, hogy az utolsó kenetben már is részesült, végleg meghalni még sem tud. Vaskos könyvek tanuskodnak ezen sem élni, sem tudó szövetkezetéről, melyet jó ideje már csak „Gábor ur” buzgó penztárnok tart fenn mesterségesen. Ó bibelődik a felszámolás sisiphusi munkájával, bizonyára maga is örülni fog, ha az ügyet végre valahára befejezve fogja látni. Egyébiránt a bank ügye most már nem annyira köz mint privát érdekű és nekünk nem is lehet feladatunk annak ügyével behatóan foglalkozni. De a mi minket ezen banknál érdekel, az a tulajdonát képező erdőiség. Ugy halljuk, hogy annak eladása legközelebb meg fog történni. Tekintve, hogy ezen erdőiség, mintegy önmaga kínálkozik arra, hogy a város a czeméthei erdő komplexusát természetesen képiítse, felhívjuk a város atyáinak figyelmét ezen körülményre, mert nézetünk szerint kár lenne ez erdővétel alkalmát elszalasztani.

A városi tisztviselők nyugdíjszabályzata. Már több mint négy esztendeje, hogy ez ügy tárgyalatott. Gyűlésről-gyűlésre huzatik, vonatnak. Bizottságok, tisztí ügyeszek, tanácsokok dolgoztak rajta, mint halljuk, elkészült s a jövő közgyűlés elé lesz terjesztve. Oly elvekre van állapítva, hogy a közgyűlés nagyobb anyagi áldozatok nélkül is, ha elfogadja, tisztviselőinek sorsáról gondoskodni képes lesz, a mennyiben az évi költségvetésükbe mindenkor kisebb-nagyobb összegeknek e célra való megszavazása hozatik javaslatba, mely úton idővel egy tekintélyesebb alap létesíthető, a nélkül, hogy ebből folyólag a közönségre egyszerre valami jelentékenyebb teher háruljon. Ez a mód csakugyan ajánlatos is s különösen ha tekintetbe vesszük, hogy oly esetek, a midőn tisztviselők részére nyugdíjakat megszavazni kell, úgy is

csak nagy ritkán és mindenestre csak nagyobb időközökben fordul elő.

Városi tisztviselők fizetésének fel-emelése. A múltkorai városi közgyűlés alkalmával a levéltárnok fizetés-felemelés iránti kérvénye is tárgyalatott. Ezen kérvény újból felszínre hozta a városi tisztviselők bizony-bizony meglehetősen esékély fizetése felemelésének kérdését. Azt, hogy egy városi tisztviselő fizetése felemeltesék, a közgyűlés perhoreskálta, úgy okoskodván, hogy ezzel a többi tisztviselő irányában méltatlanság követtetnék el. Az mondatott tehát, vagy emelni mindenkinek a fizetését, vagy egyikét sem, és minthogy a város anyagi viszonyai stb. az előbbi most meg nem engedik, tehát senki fizetése sem emeltetik fel. Ez oly szillogizmus, mely ellen forma tekintetében kifogásnak helye nincs, hogy azonban a bevezetett forma tartama az illetőkre nézve megnyugtató-e, ez már aztán nagy kérdés, melyre aligha lehetne igen-nel felelni.

Tanítói nyugdíj 1814. évben született Zsembery György helybeli róm. kath. elemi tanító, elagott kora és gyöngékedése miatt pályájától visszalépni kényszerítvén, a róm. kath. iskolaszék előterjesztést tett a városi közgyűlésnél, az érdekekben megőszült tanító nyugdíjaztatása iránt. — Zsembery György tanító 50 éven túl tanítókodott egy folyótában s ezen hosszú szolgálati időből 33 évet a helybeli kath. elemi iskola szolgálatában töltött el. A közgyűlés részére a fennálló szabályzatok értelmében teljes fizetését — évi 600 frtot — szavazta meg. A mai világban, a midőn már 10 évi, sőt olykor még rövidebb szolgálati idő szokott örömmünepélyekre és jubileumokra alkalmas szolgálati, szerény, de fáradságos 50 évi szolgálat mindenestre a ritkaságok közé tartozik. Zsembery György 50 éves szolgálati jubileumát nem ünnepele meg senki, nyujtson neki ezért kárpótlást polgártársai elismerése és a teljesített buzgó szolgálataktól tisztá öntudata.

A czeméthei fürdő emelkedése. Minap városi közügyeink iránt érdeklődő több ur ember kirándult a kies czeméthei fürdőbe, hogy ott, a Bretz Sándor derék városi építész által elismerésre méltó szakavatottsággal tervezett és az ő felügyelete mellett épülő új villát a helyszínén megtekinték. Az épület közep része, mely a két szárny felett díszesen kiemelkedik, már tető alatt van. Az épület jobb szárnya ma-holnap szinte tető alá kerül, míg a balszárny, melynek alapzata szintén lerakott, kora tavasszal fog kivitelre kerülni. Az épület nagyobb szabásu arányokat tüntet fel s kétségkívül fő díszét képezendő a fürdőnek. Az épület szobái világosak és tágasak lesznek s azok mind-egyikéből tágas, kényelmes tornászra juthatni. — Tervben van ezen épületről kezdve az új épületig egy korzó létesítése, a melyre Czeméthen nagy szükség volt, a hol a zene fog játszhatni s mely alkalmas leend arra, hogy a közönség gyűlőhelyeül szolgáljon, e célból a domb illető része planirozotatni fog s részünkről azt hisszük, hogy a sötányt ezélszerű lenne két sor gyorsan növe gömbakácczezal befásítani. Ha telnek a pénzből, igen ezélszerű volna a most épülő és a középipület között létesítendő teraszra egy egyszerű kis kioszkot felépíteni társalgó és olvasó helyiségül, a mi a fürdő

komfortábilis jellegét kétségkívül emelné. Mint-hogy pedig az új épületnek épen átellenben van a jelenlegi fürdő-restauráció, mely bizony a fürdőnek a legéktele nebb és legrondább alkotmánya, felette kívánatos volna ennek elhordása s egy habár egyszerű, de mégis stilszerűbb éthelyiségnek létesítése, mert hiába minden fáradozás mindaddig, míg ezen segítve nem lesz. Az érkező vendégnek legislegelőször ezen rondaság ötlük szemébe, a mely bizony az egésznek harmonikus voltát felette zavarja s a fürdő valódi emelkedésének gátjául szolgál.

Vetések állása. A földmívelés-, ipar-és kereskedelmi m. kir. miniszteriumhoz beérkezett hivatalos jelentések szerint a még folyton tartó kedvező enyhe időjárás folytán az ősi vetési munkálatok az egész országban a legnagyobbbrészt befejeztettek; a vetések, különösen a koraikak, igen szépen zöldülnek s bokrosodnak, sőt a későbbiek is, a melyek eleinte gyéren keltek, nagyon javultak. — A repezevetések általában jól fejlődnek s a hernyók által ismét kevésbé pusztítottak; csupán Nógrád, Győr, Arad és Csanádmegyéből érkeztek e miatt panaszok. — A dohány törése befejezéséhez közelg s az eredmény általában kielégítőnek, helyenként igen jónak nevezhető. — A kapásnövények szedése, a répa kivételével, általában jó közép eredményvel be lett fejezve. — A takarmányrépa szedése folyamatban van; általában véve elmondhatjuk, hogy a répa apró maradt s ennek folytán csak középtermés várható. — A szüret egyes borvidékek kivételével általában be lett fejezve s eredményét illetőleg kitünő. — Az állategészségügyi állapot a legutóbb lefolyt időszakon kedvező volt.

Tüzesetek. Nincs az a nap, hogy legalább egy-egy tüzesetnek híret ne venniök. Az ok csak itt-ott gyújtogatás, legtöbb esetben vetésk gondatlanság az oka. Szt.-Péteren a rozszant eséplőgéptől gyúlt ki a csűr, Dubován a gyufákkal játszó gyermekek, Felső-Szvidnikén kéménygyulladás, Terebón a kender-pozdárjából ered a tűz oka. Igen sok esetben a kár helyrehozhatatlan, mert az épületek minesenek biztosítva. Teszem mindjárt e hó 19-én Szvidnikén Motel Már a nevű nőnek háza, terményei, takarmánya s egyéb gazdasági eszközei 546 frtnyi becsértékben égtek el, melyekből semmi sem volt biztosítva. Hasonlóképen jártak meg a terebőiek is.

Tres faciunt collegium. E hó 17-én éjjel Friedman Abrahám harsági lakos szobájába ismeretlen tettesek törtek be. Minthogy a tett színhelyén egy dorongot találtak, mely a kárvalottnál szolgálatban állott Cservenyák István ottani köztartalmu juhászlegény tulajdonának ismertett fel, továbbá mivel a kárvalott állítása szerint ez évi márczius hóban szobájából 100 frtot tartalmazó pénztárca is vészelt el s azóta Cservenyák feltűnően költsékezett, bár jövedelmi forrását beigazolni nem képes, az előbbi és utóbbi lopás gyanuja is ellene fordult s minthogy megszökéstől lehetett tartani, a lopás miatt máris büntetve volt két fiával együtt letartóztatott.

Orvosság a nátha ellen. A berlini királyi színházak főintendánsa Hülsen báró, néhány nap előtt az udvari színházak valamennyi tagjához a következő tartalmu körlevelet intézte: A királyi

Sarolta: (félre) Persze. Ó elutazott. (Fent.) De uram!

Emil: Semmi uram. Ön tudja, önnek tudnia kell, hogy én szerettem régen, hogy én szeretem most és szeretni fogom mindig. Csak az hiányzott még érzelmimhez, hogy meg is mondjam. Nos, tehát most itt valom meg parányi lábait előtt, hogy felemeltetni vágyom ön által s hogy a boldogságot képező csók az ön piros ajkain van. (Hevesen megcsókolja Sarolta kezét.)

Sarolta: (Elfordulva, félve.) Milyen forró az ajka. A férjek nem csókolnak így.

Emil: (Ismétli a kézesókot.) Erről ábrándoztam én hosszasan. Térdelni ön előtt asszonyom, csókolni pompás kezeit, amint ön — félrefordul.

Sarolta: (Emilre néz, mosolyogva.) Maga barátom igen merész. (Ki akarja szabadítani kezét.)

Emil: (Atóleli Sarolta lábait és ruháját csókolja meg.)

Sarolta: Maga bolondos. Keljen fel. Azután viselje magát úgy, a mint illik.

Emil: (Hosszasan felmóz rá.) Ruhá helyett édes ajkát?

Sarolta: Sem kezet, sem ruhát, sem ajkat.

Emil: Vállat? (Féll és megakarja ölelni.)

Sarolta: (Félrehúzódik. E perczben ujjlag gyermekírást hallatszik a mellékszobából és Sarolta hirtelen elfut.)

Emil: (Egyedül.) A kölyök. Eppen olyan alkalmatlan, mint egy — férj. (Fel és alá jár.) Persze ilyenek a nők. Tiltakoznak a csók ellen és nem haragszanak, vagy mutatják a haragot, a mikor ének a csókért. (Figyel.) Csend. Hogy elhallgatott az a kis poronty. Bizonyosan lecsókolták a száját.

Sarolta: (Belép.) Ön még itt?

Emil: Hát egy perczig is hihette, hogy távozzom?

Sarolta: (Hevesen.) Uram! Ön nagyon csalódott. Meglepetésem, zavarom felhasználta. Nem tudtam tiltakozni. Erti?

Emil: (Félre.) Az a gyerek! Az a gyerek!

Sarolta: Es most távozzék. Erti? Távozzék. Haragszom önre, haragszom magamra. A törté-

teket nem fogom elfeledni soha. Az istenért, távozzék.

Emil: (Félre.) Az ördögbe is, megint előről kell kezdenem. (Letérdel.) Asszonyom, édes asszonyom.

Sarolta: (Félre fordul.)

Emil: (Hallgatózik.)

Sarolta: (Hirtelen.) Keljen fel. Valaki jön.

Emil: (Felugrik s az asztalról egy könyvet kap fel, a melyből olvasni kezd.)

Ödön: (Belép s a mint szétnéz, zavartan áll meg.)

Sarolta: Nos? Miért nem jön közelebb?

Emil: (Félre.) Ez is tudja, hogy a férj elutazott?

Ödön: (Zavarodottan húz ki zsebéből egy pakli czukrot és Saroltának nyújtja.) A kiesike nek hoztam, hallottam, hogy beteg. A gyermekek nagyon szeretik az édességet.

Sarolta: (Mosolyogva veszi át.) Köszönöm.

Emil: (Félre.) Jól megy a czukrászoknak, ha a férj — elutazik.

Sarolta: (Ödönhöz.) Foglaljon helyet uram.

(Emilhez.) Ismerik az urak egymást?

Emil:) (Savanyuan.) Oh, igen.

Ödön:)

Sarolta: Mondjanak valami érdekes újságot.

Mit hallottak? (Félre.) Azt hiszem, hogy mindjárt dolguk lesz.

Emil: Én semmit.

Ödön: Atkozottul unalmasak az emberek.

Sarolta: A czukrászdában sem hallottak valami érdekes pletykát?

Emil: (Félre.) Hogy csufolódik.

Ödön: Én nem. (Félre.) Ez nekem szót.

Rudolf: (Belép.) Kezeit csókolom.

Sarolta: Isten hozta. Lám. Egész társaságom lesz mindjárt.

Emil:) (Összenéznek.)

Ödön:)

Rudolf: Hogy van a kiesike? Beteges még. Kedves férje említette, hogy himlőben szenved.

Sarolta: Jobban van. Visszatérő férjem már bizonyára egészségesnek találja.

Rudolf: Valóban örülök. (Zsebéből egy csomag czukorkát huz ki.) Ugy-e szereti a kiesi az édességet? Bátorkodtam hozni neki egy kis czukrot. (Átnyújtja.)

Sarolta: (Mosolyogva veszi át.) Köszönöm uram. (Az asztalra teszi a másik kettő mellé.)

Emil: (Ödönhöz.) Az ördögbe is, egész czukrászda lesz itt.

Ödön: (Emilhez.) Elég keserűség az — nekünk.

Sarolta: Önök uraim, olyan jók a kiesihez, hogy jutalmat érdemelnek.

Emil: Oh, kérem.

Ödön: De nagysád.

Rudolf: Mit gondol?

Sarolta: Határozottan megérdemlik. Várjanak csak. (Elsiet.)

Emil:) (összenéznek és torzképet csinálnak egymásra)

Ödön:)

Rudolf:)

Sarolta: (karján a kis Saroltával lép be.) Nézzék, itt van a kis gyengélkedő. Na nézzék. Önöket úgy is érdekli e gyermek. Csókolják meg kis kezeit és legyen ez jutalmuk.

Emil: Mily kedves. (Megcsókolja a kiesi kezét.) (félre) A kölyök. Brr.

Ödön: Még halavány. (Szintén megcsókolja.)

(Kevés szünet után.)

Emil: (Ödönhöz és Rudolfhoz.) Talán mehetünk uraim (Buesu után mindahárman el.)

Sarolta: (egyedül; megcsókolja a gyermek arcát) Édes gyönyörűségem te. Kis ártatlan. Te még nem tudod, hogy milyen a világ és mi az, ha egy szép asszony férje — elutazik. (A czukrokat mutatja.) Ok azt mondták, hogy te érdekléd őket s hogy mindazt neked hozták. Nem igaz. Hazudtak. Urügyül használtak téged. (A gyermek a czukrok után nyújtja kezét.) Nem, nem szabad. Bűn volna ehhez nyulni. Érted? Bűn, Nagy bűn. (A czukor csomagokat felveszi és — kidobja az ablakon.) Ugy. Majd hoz nekem a papa s az sokkal édesebb lesz. (Megcsókolja a gyermeket).

színházak tagjainak saját egészségük, valamint szolgálatuk érdekében ajánlom az alábbi szert, a mely-lyel káros hatás nélkül minden jelentkező náthától megszabadulhatnak.

Rp.
Acid. carbonici purissimi 5,0
Spiritus vini rectificatissimi 15,0.

Liquoris Ammon. caust. 5,0
pond. specif. 0,960.
Aqua destill. 10,0.

M. D. ad vitr. nigr. cum epitom. vitreo.

„A szer legezészeriben használtatik, ha mi-ként a vonás mutatja, két részben készítették el s azután használat kedvéért egyesítették akkép, hogy az üvegesék mindegyikéből néhány csepp üres víz-pohárba öntetik. Azután szemünket becsukjuk, a szájra és orron át, közvetlenül a pohár fölé, beszívjuk a folyadék gőzölgését.“ — E körlevél közli egyuttal a „Berliner klinische Wochenschrift“ ezen megjegyzését: Az első pillanatban az orrban jelentkező esipős érzés nem kellemes ugyan, sőt acut náthánál fájdalmas is, de később könnyen megszokhatják még a kis gyermekek is.

A véletlen. Az eperjesi járásbíróság július óta köröztetett egy nőt, bizonyos Ronezik Annát, ki becsületsértés miatt 2 napi fogságra ítéltetett, de Eperjesről eltűnt. A kassai rendőrség is meg-tette a kutatásokat, de eredmény nélkül. E napok-ban Benkó Jánosné jött Kassára azon panaszszal, hogy férje elhagyta és Kassán szolgál, kérvén egy-szersmind, hogy férjét bizonyos havi fizetésre kény-szerítsék. Ez alkalommal kiderült, hogy Benkó Já-nos ugyanazon Ronezik Annával él Kassán vad házasságban, kit azonban a hatóság ámitásának czéljából törvényes feleségének jelentetett be.

Vége a turnürnek! Párisból jelentik, hogy a turnür „napjai meg vannak számlálva.“ A dán királyi hercegnek az orleansi hercegnővel való lakodalman a menyasszony már turnür nélkül jelent meg. Az előkelő világ hölgyei most egymás-

után vetik le a csunya divatezikket, úgy hogy azt nemsokára már csak a szobalányok, szakácsnők s legfőkébb néhány rossz izlésű varrónő fogják viselni. Valahára!

Paraszt fufang. Szőládi Pál, gazda mult héten két esiköt hajtott föl a vásárra. A két hibát-lan esikóra csakhamar alkudni kezdett két földmives, s meg is egyeztek 85 frt vételárban. Mikor már fölütöttek, a két vevő azon ürügy alatt, hogy egy százas bankót váltani mennek egy boltba, a esikókat magokkal elvezették, s viszont az eladónál hátra-hagytak addig egy vén, pej kancaz lovat. Szőládi Pál uram csak várta-várta a vevőket, hanem biz azok nem jöttek. Ekkor kezdett csak gondolkodni Szőládi, s azt vette észre, hogy őt csuful felültette a két vevő, mert a ló, a melyet nála hátra-hagy-tak, midőn pénzváltás ürügye alatt eltávoztak, nem igen ér többet a bőre áránál. Kereste az egész vásárban a fufangos vevőket, de azoknak nem akadt nyomukba.

A leezke. Tanító ur: Ha a mamától két darab vajjas kenyeret kapsz, a papától szintén kettőt, hány darabod lesz akkor? A kis Pista: (elgondol-kozva.) Epen elég!

Ügyes kibúvó. Kedvesem, nagy zavarban voltam tegnap. Férjem kérdezett, hol jártam? Pedig én épen B. asszonytól jöttem, a kit ő gyűlöl. — Mit tettél? — Tudván azt, hogy úgy sem hisz nekem soha, megmondtam az igazat.

Török aranymondások. Khodsah egy nap-on egy üstöt kölcsönzött a szomszédjának. Nasir-ed-dinnek. Mikor ez visszahozta az üstöt, Khodsah egy kisebb talált abban. — „Mi lett ezzel?“ kérdezte a kikölcsönzötől. — „Megfiadott az üstöd“, hangzott a válasz. Nehány nap mulva Nasir-ed-din ismét kölcsön kérte az üstöt, s jó ideig magánál tartotta. Végre Khodsah elment szomszédjához az üstje után tudakozódni. — „Képzeld csak meghalt“ válaszolta a kérdezett. — „Lehetetlen.“ — „Miért lehetetlen? Hisz azt elhitted a minap, hogy az üstöd megfiadott.“ — Egyszer Nasir-ed-din ismét

eljött Khodsahhoz. „Egy számarra van szükségem. Nem kölcsönözhetnél egyet!“ kérdezte tőle. — „Nincs többé számarom.“ válaszolt ez. — Ebben a pillan-atban a számar elordította magát az istállóban. — Mit beszélsz? Hiszen hallom a számarat ordi-tani.“ — Micsoda, kiáltotta Khodsah, hát te jobban hiszesz egy számarnak, mint nekem?“

Őszinte felelet. A tanfelügyelő ur körüt-jára indult. Egy vidéki nevelő intézetben kikérdezi a növendékeket. — Hát az étellel meg vagytok-e elégedve fiaim? — Igen is, tanfelügyelő ur. — Igazságos-e a beosztás? Nem kap-e néha az egyik nagyobb porciót, a másik pedig kisebbet? — Nem tanfelügyelő ur, mindig csak kis porciókat kapunk.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Nach AMERIKA

am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF**,
Wien I., Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma
916 dieser Branche. 50—39

Auskunft und Prospekte umsonst.

HIVATALOS ROVAT.

5145. tkv. sz. 1147. sz. 1—1

Hirdetmény-kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék tkvi osztálya részéről közhírre tétetik, miszerint Szeman János végrehajtatónak Basizta János végrehajtást szenvedett elleni ügyében 129 frt 96 kr. s járulékal behajtása tekintetéből

1. Elárvereztetik Kellemes község 28. 43. 24 és 147. számú tjkvbeni Basizta János nevén álló ingatlan.

2. Kikiáltási ár 1856 frt.

3. Az árverés a helyszínen a **község házában 1885. évi december hó 29-én** délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 185 frt 60 krt kész-pénzben vagy óvadékpapirokban bánatpénzzel letenni.

5. A vételár egyenlő részletekben és pedig az 1-ső részlet egy, a második 2 és a 3-ik 3 hónappal, a leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó, mint letéti hivatalba lefizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítatik.

6. A feltételek alulirt hatóságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Eperjesen, 1885. évi október hó 15-én.

Hazslinszky
kir. törv. jegyző

Palugyay
kir. törv. elnök.

00000000000000000000

1149. sz. 1—1

Hirdetmény.

Ezennel közhírre tétetik, miszerint **f. évi november 3-án** az eperjesi m. kir. postahivatalnál két nagy káról és egy nagy postarakkosi nyilvános árverés útján el fog adatni. Erről a venni szándékozók oly megjegyzéssel értesítetnek, hogy a vételár alulirtotnál készpénzben azonnal leteendő.

Eperjesen, 1885. október 25-én.

Magas Lajos

kir. ph. főnök.

00000000000000000000

5282—885. tkv. szám. 1148. sz. 1—1

Hirdetmény-kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírre tétetik, miszerint Filyak János végrehajtatónak Martonyik András végrehajtást szenvedett elleni ügyében 106 frt s járulékal behajtása tekintetéből

1. Elárvereztetik Lapispatak község 20. számú tjkvbeni 84. hr. és 20. ösz. számú házból álló zsellérség.

2. Kikiáltási ár 340 frt.

3. Az árverés a helyszínen a **község házában 1885. évi december 17-nek** délelőtti 10 órájkor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 34 frtot készpénzben vagy óvadékpapirokban bánatpénzzel letenni.

5. A vételár egyenlő részletekben és pedig az első részlet 1. a második 2 és a harmadik három hónappal a leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi kir. adó, mint letéti hivatalba lefizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítatik.

6. A feltételek alulirt hatóságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Eperjesen, 1885. október 15-én.

Makoviczky
h. kir. törv. jegyző.

Palugyay
kir. törv. elnök.

NEM HIVATALOS ROVAT.

Az eperjesi vasuti állomáson raktár nyit-tott sziléziai köszén és koaksból; ezeknek ára **ház-hoz szállítva métermázsánként**

1 mmázsa, 5 mm., 10 mm., 25 mm.
mellett

Dombraui szén szobafutásra: 1.35 frt, 1.31 frt, 1.29 frt, 1.27 frt.

Karvini szén „ 1.29 frt, 1.27 frt, 1.25 frt, 1.23 frt.

Métermázsánként a vasuti állomáson:

1 mmázsa, 5 mm., 10 mm., 25 mm.
mellett

Dombraui szén szobafutásra: 1.25 frt, 1.23 frt, 1.21 frt, 1.19 frt.

Karvini szén „ 1.22 frt, 1.20 frt, 1.18 frt, 1.16 frt.

Petrovici köväs szén 1.31 frt, 1.29 frt, 1.27 frt, 1.25 frt.

Dombraui apró szén, teljes waggonrakodásnál 90¹/₂ frt.

Karvini „ „ „ 88¹/₂ frt.

Fentebbi árak készpénz fizetés mellett értel-tetnek.

A házhoz való szállítás naponta kétszer, reg-geli 9 és délután 3 órakor történik.

Megrendelések **Linkesch Károly úr kereske-désében** tehetők.

Melzer Gyula
állomási főnök.

D^r. FOLKMANN J.
1133 első bécsi 13—5
szolga-bizományi-intézete
(alapítva 1862.)
pontosan teljesít mindennemű **bevásár-lásokat** és **eladásokat**, valamint **diskrét** természetű **magán megbízásokat**. **Levél-beli tudakozódásra azonnali felelet.**
Bécs, Wallnerstrasse No. 6.

Impotenz
Sichere Hilfe! Wittich's
I. pitozóg. Garton-identifikation
Zonk. Folgerung über die
immer, oft schon in 2 Tagen legen
identifiziert, unentbehrlich, im Leben
giltres, bei ungenügender, aufrechter,
unentbehrlicher Kur. — Bitte bei
verringertem Pforten und andern
Gefahren, haben sich **Wittich's** zu
fragen, tabakal, Geheilter, tabakal, im
Leben, im Leben, im Leben, im Leben,
Anfänger der Garton-Identifikation,
baurende Größe, Garton-Identifikation,
mit überaus, Garton-Identifikation,
von der Garton-Identifikation, Garton-
Identifikation, Garton-Identifikation,
nicht erfindlich. **K. K. pr. Carbon-**
Donche-Depot J. K. Buchmann,
Wien I., Ferdinandsstr. 25.

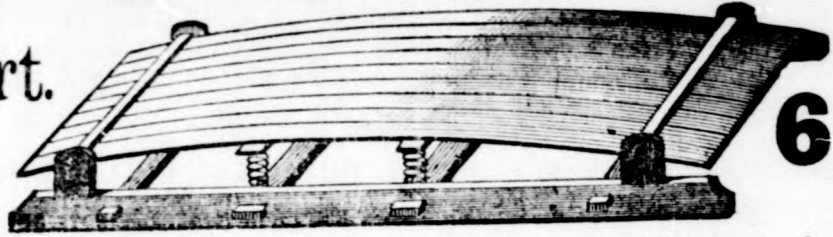
Felkérem mindazokat, kik ve-
lem levelezésben állanak, hogy
mától fogva leveleiket ne Bog-
dány, de **Eperjesre** nevemre
czimezve adják fel.
Eperjes, 1885. október 25-én
2—2
Keczer Bertalan.

Ein Holzgeschäft
sucht einige Hundert Waggons
lichtenes und tannenes Schnittmaterial
zur successiven Lieferung von einer Herrschaft
zu kaufen. 1146 2—2
Gefl. Offerten an **Rudolf Mosse**
Leipzig sul N. 2356. erbeten.

Cs. kir. csztrák-magyar szabadalmazott

Farugony-matrácok

6 frt.

6 frt.

Pótlék szalmaszákok és sodronybetétek helyett

tiszta tartós és jutányos, különösen alkalmas intézetnek és kórházaknak. Nagyobb megrendéseknél megfelelő árlevegés. A megrendéseknél az ágyszélessége és hossza tudatandó.

Főraktár: Bécs, I. Neuer Markt 7.

== Valódi ==

ORVOSI MALAGA-SECT

A Klosterneuburgi cs. K. borkisérlet állomás vegyelemzése szerint:

1123 kitünő jó, valódi malaga, 4-4

mint kitünő erősítő-szer elerőtlenedett betegek, üdülők, gyermekek, stb. számára, a vérértékesítés és gyomorgyengeség ellen legkitünőbb hatású. $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ eredeti palackokban a törvényesen bejegyzett védjegy alatt a

VINADOR SPANVOL BORKERESKEDÉSNEK

BÉCS HAMBURG

frt 2.50 és 1.30 eredeti árak mellett.

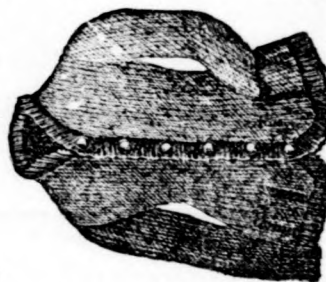
Eredeti palackokban kapható Kozma Lajos fűszerkereskedőnél, továbbá különféle finom külföldi borok eredeti palackokban és eredeti ár mellett: Korn Vilmos (ezelőtt László) és Schmidt Károly gyógyszerárban. — Jótállás csak akkor vállalható el az italok valódisága és jósága iránt, ha az üvegek az eredeti Vinador-jelvényvel vannak ellátva.

! Athatlan !

eső, szél és hidegség ellen.

Csak 1 frt 85 kr.

egy pompás meleg, vastagszövetű „Polgár” kabát

1134. 6-2

uraknak, nőknek, fiúknak és leányoknak. Nincsen jobb, tartósabb, olcsóbb és kényelmesebb, mint ezen minden egyenleget gyönyörűen illő ruhadarab, mely fekete, kék, barna, drapp és szürke színben kapható és következő előnyvel bír:

1-szer: Minden testhez gyönyörűen illő szabása.

2-szer: A testet folyton egyenlő melegségekben tartja.

3-szer: Egyéb drága téli ruházat nélkülözése.

4-szer: Olcsósága, tartóssága, esztos, divatos állása.

A kiily „Polgár” kabátot rendel, a zordon tél hidegsége ellen mentve van, tehát ne sajnálja senki a csekély kiadást, a megháts lehetetlen, s azt mindenki köteles saját egészségének megtenni. — Továbbá eladáshoz kerülnek:

1200 db meleg gyapjas téli merinó alsóing uraknak, nőknek, fiúk és leányoknak nélkülözhetetlen téli ruha csak 1 frt 20 kr.

800 db meleg gyapjas merinó téli nadrág uraknak és nőknek a legalkalmasabb, mely által megháts lehetetlen csak 1 frt 30 kr.

800 db meleg alsószoknyák vastag gyapjú, triest kötésű, rendkívül meleg mint a bunda, 5 sorú színes szegélyvel, pompás darab csak 1 frt 80 kr.

Egyedüli eladási és szétküldési ezim:

Fekete Gyula

Bécs, V. Hundsturmstrasse 18.26.

DAS BESTE
Cigaretten-Papier
IST DAS ECHTE

LE HOUBLON

Französisches Fabrikat
VON CAWLEY & HENRY in PARIS

Vor Nachahmung wird gewarnt!

Dieses Papier wird von den Herren
Dr. J. J. Pohl, Dr. E. Ludwig, Dr. E. Lippmann
Professoren der Chemie an der Wiener Universität
untersucht und als vollkommen reines und
reines Qualität, seiner absoluten Reinheit und weil
denselben keinerlei der Gesundheit schädlichen
Stoffen beigemengt sind.

Die seit 50 Jahren
am Wiener Platze bestehende, bestrenommirte
en gros-Tuchfirma
zum guten Hirten,
vorm. Vincenz Strohschneider
WIEN.

I., Rothenthurmstrasse 14.
verkauft ihr Gesamtlager von
echten Brüner Schafwoll-Stoffen

in Resten auf ganze Herren-Anzüge, vollständig genügend auf einen kompletten Anzug, und zwar Rock, Hosen und Gilet, in allen Farben und von unverwüthlicher Qualität zu nachstehenden zwei billigsten festgesetzten Preisen und zwar:

II. Qualität auf einen ganzen Anzug fl. 3.50
I. Qualität „ „ „ „ fl. 4.50

Von diesen Resten können keine Muster verwendet werden, dagegen verpflichte ich mich hiemit öffentlich, die nichtconvenirende Waare anstandslos zurückzunehmen.

Der Versandt obiger Stoffe geschieht ohne von Verpackungsspesen gegen Einsendung des Betrages oder gegen Nachnahme 2-4

KÖSZÉN

kapható

Ima Dombraui a házhoz szállitva

	100 k.	500 k.	1000 k.	2500 k. vételnél
Legszesz (Coaks) f.	1.30	1.27	1.25	1.23
	1.60	1.50	1.45	1.40

Linkesch Samu özv.,
vasüzlet Eperjesen.

1151

Bérbeadás.

A löseai út mellett fekvő Szirmay-Péchy Thekla tulajdonát képező házban egy lakás kerttel és istállóval

bérbe adandó

f. évi november hó 1-től; az istálló külön is kiadatik.

Többet sáros-szent-keresztii posta hivatalnál, illetve e lapok szerkesztőségénél. 1-3

Champagner

Gustav Schmidt in Pressburg

empfiehlt seine, aus den besten Weinsorten Ungarns, genau nach französischer Methode erzeugten Champagner:

Grand vin de Champagne . . . fl. 1.50
Jockey Club 2.—
Magyar pezsgő 2.—
Carte noire 2.60

alleinige Niederlage für Eperies bei Herrn Carl Linkesch. 1083?

Czimbalom és hegedü-játékban

ad oktatást

Kotler Mihály.

Ertekezhetni lakásán, főuteza 11. szám Szlavkovszky-féle házban.

1140

4-4

Előnyös ügynökség ajánlatik.

Ajánlatok küldendők:

Heinrich Schalek ügynökségéhez Bécs.

1-2 1150